

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 61Ek/1516/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121351943
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Terézia Latináková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121351943.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516 proti povinnému: L. K., J.. XX.XX.XXXX, XXX XX K. G., zast. JUDr. Jana Štefánková, advokátka, Vážska 45, 911 05 Trenčín, o vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 1412,76 eur s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora: Mgr. Jozef Pavlík, so sídlom exekútorského úradu Nám. M.R.Štefánika 582/29B, 907 01 Myjava, pod sp. zn. D. XXX D. XXX/XX, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku **z a m i e t a**.
- II. Súd **p r i z n á v a** oprávnenému nárok na náhradu výdavkov na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 111,74 eur.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 23.05.2021 domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 1412,76 eur s prísl. na základe exekučného titulu - rozhodcovský rozsudok, ktorý vydal Slovenský arbitrážny súd, zriadený Asociáciou arbitrážnych súdov, z.z.p.o., sp. zn. 84/11/19 zo dňa 30.09.2020, ktorý sa stal vykonateľným dňa 02.03.2021.
2. Súd na základe vyššie uvedeného návrhu na vykonanie exekúcie vydal dňa 16.09.2021 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi: Mgr. Jozef Pavlík, so sídlom exekútorského úradu Nám. M. R. Štefánika 582/29B, 907 01 Myjava, ktorý exekúciu vedie pod sp. zn. EX 215 EX 581/21. Súdny exekútor povinnému následne zaslal Upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 16.09.2021, ktoré mu bolo doručené dňa 21.09.2021.
3. Povinný podal prostredníctvom právneho zástupcu návrh na zastavenie exekúcie, ktorý bol súdnemu exekútorovi doručený dňa 27.09.2021. Súdny exekútor následne dňa 22.10.2021 doručil súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s vyjadrením oprávneného.
4. V návrhu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku povinný uviedol, že predmetnú exekúciu považuje za nezákonnú, nakoľko sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Povinný uviedol, že si od oprávneného žiadne peniaze nepožičal, žiadnu zmluvu s ním neuzavrel. Povinný prostredníctvom svojej právnej zástupkyne komunikoval s oprávneným v období marca a apríla 2021, a to z dôvodu, že listom oprávneného zo dňa 03.03.2021, ktorý bol adresovaný zamestnávateľovi povinného ako platiteľovi mzdy sa povinný dozvedel, že si od neho oprávnený žiada zaplatenie záväzku vo výške 1.876,38 Eur. Nakoľko povinný nemal vedomosť o skutočnosti, že by si v minulých obdobiach bral úvery od tejto spoločnosti, táto informácia ho zarazila. Spolu s listom boli zaslané aj dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré povinný nikdy nepodpísal. Povinný ďalej uviedol, že jeho právna zástupkyňa si od oprávneného vyžiadala doklady, na základe ktorých

si oprávnený uplatňoval voči povinnému svoj nárok. Jednalo sa o 4 zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom na všetky tieto zmluvy boli naviazané rozhodcovské zmluvy. Išlo o nasledovné zmluvy: Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 8500181049 zo dňa 30.01.2017 a spotrebiteľská rozhodcovská zmluva č. 8500181049 zo dňa 30.01.2017, Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 8500200427 zo dňa 19.09.2017 a spotrebiteľská rozhodcovská zmluva č. 8500200427 zo dňa 19.09.2017, Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 8500202940 zo dňa 01.11.2017 a spotrebiteľská rozhodcovská zmluva č. 8500202940 zo dňa 1.11.2017, Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 8500203020 zo dňa 09.01.2018 a spotrebiteľská rozhodcovská zmluva č. 8500203020 zo dňa 09.01.2018. Povinný podľa svojho tvrdenia žiadnu z uvedených zmlúv nikdy nepodpísal, pričom o tejto skutočnosti oprávneného prostredníctvom právnej zástupkyne informoval. Oprávnený odpísal len všeobecnú odpoveď, že mail bol odoslaný na príslušné oddelenie na spracovanie. Do dňa prevzatia upovedomenia o začatí exekúcie povinný neprevzal žiadnu výzvu, žiadne rozhodnutie, pričom poštu si na meste Považská Bystrica preberá. Povinný má za to, že právny úkon, na základe ktorého má plniť neuzavrel, lebo ho nepodpísal a tento úkon považuje za absolútne neplatný právny úkon. Telefónne číslo, ktoré je v zmluvách pri mene povinného uvedené, nie je a ani nebolo jeho telefónnym číslom, číslo účtu, kam mali byť zaslané finančné prostriedky nie je a ani nebolo jeho bankovým účtom. Povinný má za to, že boli jeho údaje zneužitá za účelom vylákania finančných prostriedkov od oprávneného. Dňa 27.09.2021 povinný podal žalobu, na základe ktorej sa domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku č. RK 84/11/19 - SAS zo dňa 30.09.2020 vydaného Slovenským arbitrážnym súdom. V dôsledku vyššie uvedených skutočností povinný žiada, aby bolo exekučné konanie zastavené.

5. K návrhu povinného na zastavenie exekúcie sa oprávnený vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 20.10.2021. V tomto vyjadrení oprávnený uviedol, že s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nesúhlasí, pričom uvádza nasledovné: „Povinný navrhuje zastavenie exekúcie z dôvodu, že stály rozhodcovský súd nemal právomoc vo veci rozhodovať, pretože rozhodcovská zmluva je neplatná. Svoj záver odôvodňuje tým, že „si od oprávneného žiadne peniaze nepožičal, že s ním žiadnu zmluvu neuzavrel, nepodpísal dohody o zrážkach zo mzdy. Do dňa prevzatia upovedomenia o začatí exekúcie som neprevzal žiadnu výzvu, žiadne rozhodnutie, pričom poštu si na meste Považská Bystrica preberám.“ Zákon č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „ZoSRK“) upravuje otázku doručovania písomností vrátane doručovania spotrebiteľovi komplexne v § 33. Podľa § 33 ods. 2 ZoSRK Stály rozhodcovský súd doručuje písomnosti spotrebiteľovi do vlastných rúk na adresu uvedenú v spotrebiteľskej zmluve, na ktorú sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, alebo na inú adresu oznámenú spotrebiteľom alebo zistenú stálym rozhodcovským súdom najmä z listín, ktoré sú obsahom spisu. Stály rozhodcovský súd je na účely doručovania oprávnený požiadať bezplatne o súčinnosť pri zisťovaní adresy spotrebiteľa register obyvateľov Slovenskej republiky. Ak sa nepodarilo doručiť písomnosť spotrebiteľovi na žiadnu z uvedených alebo zistených adries, považuje sa písomnosť za doručenú po siedmich dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky stálemu rozhodcovskému súdu aj vtedy, ak sa písomnosť vráti ako nedoručená.“ Rozhodcovský súd doručoval rozhodcovský rozsudok na adresu zistenú zo spotrebiteľskej zmluvy (Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 8500181049 zo dňa 30.01. 2017), pretože inú adresu povinný neoznámil a ani z dokumentov v rozhodcovskom spise žiadna iná adresa bydliska povinného nevyplývala. Oprávnený má za to, že rozhodcovský súd preto konal v súlade s citovaným ustanovením § 33 ods. 2 ZoSRK a rozhodcovský rozsudok doručoval na adresu, ktorú zistil zo spotrebiteľskej zmluvy a žaloba ako aj rozhodcovský rozsudok bol doručený v zmysle fikcie doručenia podľa § 33 ods. 2 ZoSRK. Zásielka s rozhodcovským rozsudkom sa rozhodcovskému súdu vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote (rovnako tak aj zásielka so žalobou a výzvou na vyjadrenie). Zo zásielky, ktorú pošta vrátila ako nedoručenú s poznámkou, že nebola prevzatá v odbernej lehote, teda nevyplývalo, že by sa adresát na uvedenej adrese nezdržoval, resp. že miesto jeho bydliska je iné. Údaje uvádzané na doručenej, resp. zásielke s doručenkou majú povahu údajov verejnej listiny, pričom tento záver potvrdila opakovane aj súdna prax (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžo 56/2016 zo dňa 26. 4. 2018: „V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že pri riadne vyhotovenej doručenej ide o verejnú listinu, pričom takýto dôkaz je objektívny a nepochádza od žiadneho účastníka správneho konania, ale od Slovenskej pošty a. s.“) S ohľadom na údaje uvedené na zásielke obsahujúcej rozhodcovský rozsudok, ktorý je exekučným titulom, nemal rozhodcovský súd dôvod pochybovať o správnosti adresy na doručovanie, ktorú zistil z dokumentov v rozhodcovskom spise a zisťovať adresu povinného v centrálnom registri obyvateľov resp. iným spôsobom a to ani vtedy, keď sa zásielka vrátila ako nedoručená. Rozhodcovský súd po vrátení zásielky s poznámkou „neprevzal v odbernej lehote“ správne považoval zásielku za doručenú formou fikcie doručenia. Oprávnený poukazuje na skutočnosť,

že ani všeobecný súd v prípade doručovania písomností účastníkom konania, nezisťuje iné adresy účastníkov konania, pokiaľ sa mu zásielka vráti s poznámkou „neprevzal v odbernej lehote.“ Povinný sám svojou nečinnosťou zmaril svoje právo vyjadriť sa v rozhodcovskom konaní, pričom nečinnosť povinného a nepreberanie zásielok nemôže byť posudzované v prospech povinného. Vzhľadom na uvedené skutočnosti oprávnený považuje žalobu ako aj rozhodcovský rozsudok za riadne doručený povinnému. Rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť v zmysle ustanovení zákona č. 335/2014 Z.z. a netrpí vadou formálnej vykonateľnosti. Oprávnený v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica v skutkovo i právne rovnakej veci, ktorý v uznesení sp. zn. 56Ek/2151/2019 zo dňa 25.03.2020 uviedol: „Čo sa týka doručovania písomností povinnému, súd považuje preukázané doručovanie rozhodcovským súdom za dostatočné. Rozhodcovský súd listiny doručoval povinnému do vlastných rúk na adresu uvedenú v spotrebiteľskej zmluve. Zásielka sa však vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote, čo znamená, že povinný si neprevzal zásielku ani v dodatočnej lehote počas jej uloženia na pošte. Či k tomu už došlo nedbanlivosťou povinného alebo úmyselným nepreberaním úradných zásielok, nie je ďalším predmetom skúmania súdu. Rozhodcovský súd teda nemal dôvod na ďalšie šetrenie a zisťovanie adresy povinného, ako v prípade, keby sa zásielka vrátila s príznakom „adresát neznámy“. Oprávnený ako dôkaz k svojim tvrdeniam súdu predložil fotokópiu doručky so zásielkou žaloby a fotokópiu obálky so zásielkou rozhodcovského rozsudku. Oprávnený ďalej k tvrdeniam povinného v návrhu na zastavenie exekúcie uvádza: „...je potrebné na prvom mieste podotknúť, že v rámci exekučného konania možno preskúmať okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a nie okolnosti, ktoré existovali pred jeho vznikom spočívajúce napr. v podobe riešenia otázky týkajúcej sa záväzkového vzťahu a pod. Okolnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu mal povinný možnosť uplatniť v základnom konaní zákonom stanoveným spôsobom (žalobná odpoveď, žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku). Povinný však možnosť namietať tieto dôvody v základnom konaní nevyužil. Činí tak až v tomto návrhu na zastavenie exekúcie, čo oprávnený dôvodne považuje za účelové konanie povinného. Exekučný súd nedisponuje právomocou riešiť okolnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu. Návrh na zastavenie exekúcie nepredstavuje ďalší opravný prostriedok proti exekučnému titulu a povinný by nemal mať možnosť namietať skutočnosti, ktoré opomenul a neuplatnil v základnom konaní. V súdnej praxi je ustálené, že z podstaty exekučného konania vyplýva, že existencia práva a tomu zodpovedajúcej povinnosti musí byť najprv určená rozhodnutím príslušného štátneho orgánu alebo iným zákonom stanoveným spôsobom. Z toho dôvodu je nutné, aby všetko, čo je potrebné pre určenie práva, bolo vykonané v konaní o veci samej (v tzv. základnom konaní). V konaní o vymoženie takto určeného práva (v exekučnom konaní) je potom možné prihliadnuť už iba na to, čo sa udialo po vydaní exekučného titulu. Okolnosti, ktoré nastali pred vydaním titulu, zákon umožňuje uplatniť len v konaní vo veci samej (v tzv. základnom konaní) a spôsobom na to určeným. Oprávnený v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 3CoE/275/2014 zo dňa 15.04.2015, ktorý uviedol: „Exekučný súd už nijakým spôsobom nemôže procesne zasahovať do konania, ktoré predchádzalo vzniku exekučného titulu teda, ktoré predchádzalo v tomto prípade vzniku vykonateľného rozkazu o uložení sankcie za priestupok. Povinný má možnosť brániť sa len po doručení predmetného rozhodnutia a namietať tieto okolnosti v základnom konaní. Pokiaľ mal povinný výhrady voči právu priznanému v exekučnom titule, tieto mohol uplatniť len riadnym opravným prostriedkom podaným proti tomuto rozhodnutiu. V exekučnom konaní súd už nemôže posudzovať dôvodnosť, alebo nedôvodnosť práva priznaného v exekučnom titule. Z uvedených dôvodov odvolanie povinného proti výroku uznesenia súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie nie je dôvodné.“ Oprávnený poukazuje taktiež na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 16Er/5381/2014 zo dňa 01.12. 2015: „... v rámci exekučného konania možno preskúmať okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu (od 03.09. 2012) a nie okolnosti, ktoré nastali pred jeho vznikom spočívajúce vo výške pohľadávky uplatňovanej v súdnom konaní, ktorá je následne vymáhaná v exekučnom konaní, resp. v podobe riešenia otázky platnosti alebo neplatnosti úverovej zmluvy. Okolnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu mali povinní možnosť uplatniť v základnom konaní včasným podaním opravného prostriedku so všetkými zákonom požadovanými náležitosťami (námietskami voči zmenkovému platobnému rozkazu). Povinní však možnosť namietať tieto dôvody v námietkach voči zmenkovému platobnému rozkazu nevyužili a exekučný súd aj s poukazom na znenie § 50 ods. 1 EP nedisponuje právomocou riešiť okolnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu. Exekučný súd uvádza, že inštítút námietok nepredstavuje ďalší opravný prostriedok proti exekučnému titulu.“ Oprávnený ďalej uviedol, že tvrdenie povinného, ktorým spochybňuje aj svoj podpis na štyroch úverových zmluvách a na všetkých s nimi súvisiacich dokumentoch žiadnym spôsobom nepreukázal, hoci táto povinnosť je na jeho strane. Tvrdenie povinného je nedôveryhodné aj z dôvodu, že splácal poskytnutý úver na účet oprávneného. Ako dôkaz k svojmu tvrdeniu oprávnený

súdu predložil dokument s názvom „Prehľad splácania“. Vzhľadom na vyššie uvedené má oprávnený za to, že povinný nepreukázal splnenie dôvodu na zastavenie exekúcie v zmysle Exekučného poriadku a preto navrhuje, aby exekučný súd návrh povinného na zastavenie exekúcie ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol. Oprávnený zároveň navrhuje, aby súd priznal oprávnenému nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v rozsahu 100 %, ktoré sú k dnešnému dňu v celkovej výške 111,74 EUR vrátane DPH (2 úkony - prevzatie a príprava zastúpenia a podanie tohto vyjadrenia zo sumy 1.412,76 EUR vo výške 42,83 EUR vrátane DPH /35,69 EUR + 20 % DPH/ + 2x paušálna náhrada nákladov vo výške á 13,04 EUR vrátane DPH /10,87 EUR + 20% DPH/).

6. Súdny exekútor sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie nevyjadril.

7. Podľa § 48 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučné konanie sa začína na návrh.

8. Podľa § 48 ods. 2 prvá veta Exekučného poriadku, exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá.

9. Podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

10. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh ma odkladný účinok.

11. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

12. Podľa § 61k ods. 4 Exekučného poriadku, návrhy na zastavenie exekúcie podľa odseku 3 odkladný účinok nemajú.

13. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

14. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

15. Podľa § 201 Exekučného poriadku, v exekučnom konaní nemožno a) odpustiť zmeškanie lehôt, b) podať žalobu na obnovu exekučného konania po jeho skončení.

16. Súd skúmal včasnosť podania návrhu na zastavenie exekúcie, teda či došlo k zachovaniu 15-dňovej lehoty v zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku. Spolu s návrhom na zastavenie exekúcie bola súdu predložená doručenka, na základe ktorej mal súd za preukázané, že Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené prostredníctvom poštového doručovateľa dňa 21.09.2021. Zákonná lehota na podanie návrhu na zastavenie exekúcie začala plynúť dňom 22.09.2021, teda deň po dni prevzatia upovedomenia o začatí exekúcie povinným, pričom posledný deň tejto lehoty pripadol na deň 06.10.2021. Súd uvádza, že táto lehota je zákonná a nemožno ju predlžovať ani skracovať. Lehota na podanie návrhu na zastavenie exekúcie je procesnou lehotou. To znamená, že stačí, ak sa návrh

na zastavenie exekúcie podá na pošte, prípadne na inom orgáne, ktorý je povinný procesný úkon doručiť v posledný deň lehoty. Súd má za preukázané, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 27.09.2021 prostredníctvom právneho zástupcu, ktorý bol súdnemu exekútorovi doručený do elektronickej schránky dňa 27.09.2021. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty.

17. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Povinný v návrhu musí uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná (napr. vymáhaný nárok zanikol splnením, exekučný titul bol zrušený na základe mimoriadnych opravných prostriedkov a pod.). Exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Exekučným titulom v predmetnom konaní je rozhodcovský rozsudok, ktorý vydal Slovenský arbitrážny súd, zriadený Asociáciou arbitrážnych súdov, z.z.p.o., sp. zn. 84/11/19 zo dňa 30.09.2020, ktorý sa stal vykonateľným dňa 02.03.2021, na základe ktorého bol povinný zaviazaný k splneniu pohľadávky oprávneného vo výške 1412,76 eur s príslušenstvom. Súd konštatuje, že exekúcia ako aj exekučné konanie sa začali dôvodne.

18. Súd preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie ako aj ďalší spisový materiál a dospel k nasledujúcim zisteniam. Povinný svoj návrh na zastavenie exekúcie odôvodňuje existenciou skutočností, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Takouto skutočnosťou je podľa povinného fakt, že žiadnu zmluvu o spotrebiteľskom úvere ani naväzujúcu spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu s oprávneným neuzavrel a žiadne peniaze si od neho nepožičal. Povinný v tejto súvislosti uviedol, že o peňažnom nároku, ktorý si oprávnený voči povinnému uplatňuje sa dozvedel až z listu oprávneného zo dňa 03.03.2021, ktorý bol adresovaný zamestnávateľovi povinného ako platiteľovi mzdy, pričom povinný do dňa prevzatia upovedomenia o začatí exekúcie dňa 21.09.2021 neprevzal žiadnu výzvu ani žiadne rozhodnutie. Povinný taktiež uviedol, že číslo účtu kam mali byť zaslané finančné prostriedky nie je a ani nebolo jeho bankovým účtom. Povinný považuje právny úkon, na základe ktorého má plniť oprávnenému za absolútne neplatný, keďže ho podľa svojich slov nepodpísal a neuzavrel. Súd v prvom rade konštatuje, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uvádza skutočnosti, ktoré mali byť predmetom základného konania, v ktorom bol exekučný titul vydaný, teda v rozhodcovskom konaní. Povinnému bola daná možnosť namietať tieto skutočnosti vo vyjadrení k žalobnému návrhu, nakoľko bol vyzvaný na podanie žalobnej odpovede k žalobe a jej prílohám, resp. v konaní pred rozhodcovským súdom. Existencia či neexistencia záväzku povinného zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy uzavretej s oprávneným dňa 30.01.2017, ako aj existencia právomoci stáleho rozhodcovského súdu na prejednanie a rozhodnutie veci v danom spotrebiteľskom spore boli predmetom skúmania zo strany rozhodcovského súdu. Rozhodcovský súd preskúmaním Spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy č. 8500181049 uzatvorenej medzi povinným a oprávneným dňa 30.01.2017 dospel k záveru, že táto zmluva je platná a spĺňa podmienky takejto zmluvy definované v § 3 zákona č. 335/2014 Z. z., o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZSRK“), a teda je daná jeho právomoc na prejednanie a rozhodnutie predmetnej veci. Ako vyplýva z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku, táto zmluva je formálne odčlenená od všetkých ostatných zmluvných dojednaní, je individualizovaná vo vzťahu ku konkrétnemu dlžníkovi, číslo rozhodcovskej zmluvy zodpovedá číslu spotrebiteľskej zmluvy uzatvorenej toho istého dňa medzi oprávneným a povinným, je osobitne datovaná a aj osobitne podpísaná povinným. Pokiaľ ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, rozhodcovský súd po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 8500181049 zo dňa 30.01.2017, ktorá bola účastníkmi konania podpísaná obsahuje všetky zákonom požadované povinné náležitosti. Pokiaľ mal povinný za to, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva sú absolútne neplatné, mal možnosť túto skutočnosť namietať v konaní pred rozhodcovským súdom, nakoľko v tomto konaní boli preskúmané obe zmluvy a následne i určená existencia práva oprávneného na zaplatenie peňažnej čiastky, ktorá predstavuje nárok uplatnený oprávneným v predmetom exekučnom konaní. Súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že rozhodcovský súd v súlade s § 28 ods. 6 ZSRK aj bez návrhu povinného ako spotrebiteľa preskúmal či vymáhaný nárok nie je založený na neprijateľnej zmluvnej podmienke alebo na zmluvnom dojednaní, ktoré je v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa. Ako ďalej vyplýva z odôvodnenia rozhodcovského

rozsudku, povinný bol na neplatenie splátok úveru podľa splátkového kalendára včas a riadne upozornený upomienkami a pokusom o zmier pred začatím súdneho konania. Povinný bol následne vyzvaný na podanie žalobnej odpovede k žalobe a jej prílohám v lehote 30 dní od doručenia výzvy s poučením, avšak povinný zásielku neprevzal v odbernej lehote, pričom tá sa v zmysle § 33 ods. 2 ZSRK považuje za doručeníu po siedmich dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky stálemu rozhodcovskému súdu aj vtedy, ak sa písomnosť vráti ako nedoručená. Súd má z predloženej fotokópie obálky obsahujúcej rozhodcovský rozsudok za preukázané, že povinnému sa nepodarilo doručiť ani samotný exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, ktorý vydal Slovenský arbitrážny súd, zriadený Asociáciou arbitrážnych súdov, z.z.p.o., sp. zn. 84/11/19 zo dňa 30.09.2020, keďže zásielka s rozhodcovským rozsudkom sa rozhodcovskému súdu vrátila späť ako nedoručená z dôvodu, že nebola prevzatá v odbernej lehote. Súd poukazuje na skutočnosť, že dôvod vrátenia zásielky s exekučným titulom rozhodcovskému súdu bol definovaný ako „neprevzatá v odbernej lehote“. Dôvodom nedoručenia zásielky povinnému teda nebola skutočnosť, že by bol adresát zásielky neznámy. V opačnom prípade by bolo namieste vykonať šetrenie ohľadom adresy žalovaného (povinného) v Registri obyvateľov Slovenskej republiky. V súlade s § 33 ods. 2 ZSRK, stály rozhodcovský súd doručuje písomnosti spotrebiteľovi do vlastných rúk na adresu uvedenú v spotrebiteľskej zmluve, na ktorú sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, alebo na inú adresu oznámenú spotrebiteľom alebo zistenú stálym rozhodcovským súdom najmä z listín, ktoré sú obsahom spisu. Ak sa nepodarilo doručiť písomnosť spotrebiteľovi na žiadnu z uvedených alebo zistených adries, považuje sa písomnosť za doručeníu po siedmich dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky stálemu rozhodcovskému súdu aj vtedy, ak sa písomnosť vráti ako nedoručená. V danom prípade teda rozhodcovský súd doručoval rozhodcovský rozsudok povinnému do vlastných rúk na adresu uvedenú v spotrebiteľskej zmluve, nakoľko povinný ako spotrebiteľ neoznámil inú adresu ani rozhodcovský súd inú adresu nezistil inú adresu z obsahu spisu. Vzhľadom k tomu, že sa povinnému týmto spôsobom nepodarilo exekučný titul doručiť, nakoľko povinný si zásielku neprevzal ani v dodatočnej lehote počas jej uloženia na pošte, nastala v súlade § 33 ods. 2 ZSRK tzv. fikcia doručenia, kedy sa rozhodcovský rozsudok považuje za doručeníu po siedmich dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky stálemu rozhodcovskému súdu. Od tohto momentu začala povinnému plynúť trojmesačná lehota na podanie žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku v súlade s § 45 ZSRK, ktorú povinný v dôsledku svojej nečinnosti zmeškal a rozhodcovský rozsudok tak v súlade s § 46 ods. 2 ZSRK po uplynutí tejto lehoty nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť. Súd nad rámec vyššie uvedeného dodáva, že prípadné podanie žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku zo strany povinného nemá žiaden vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, proti ktorému smeruje, ani na existenciu exekučného titulu, ktorý je podkladom pre predmetnú exekúciu. Samotné podanie žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku nepredstavuje zákonný dôvod na zastavenie exekúcie, nakoľko exekúcia je vedená na podklade spôsobilého exekučného titulu podľa § 45 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku.

19. Súd ďalej konštatuje, že vykonateľný rozhodcovský rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní má v súlade s § 45 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku povahu exekučného titulu, na podklade ktorého môže byť vedená exekúcia. Exekučný súd nie je vo vykonávanom konaní oprávnený posudzovať vecnú správnosť (skutkové a právne závery) právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, ani nedisponuje právomocou rušiť, či meniť takéto rozhodnutie. Ani v prípade pasívneho správania účastníka v konaní, v ktorom bol exekučný titul vydaný, nemôže exekučný súd naprávať prípadné chyby a nedostatky exekučného titulu. Exekučné konanie je špecifické tým, že sa v ňom vykonáva exekúcia proti povinnému, nepreskúmajú sa v ňom okolnosti, ktoré mali byť predmetom základného konania. Exekučný titul osvedčuje, že judikovaná pohľadávka v čase vzniku exekučného titulu existuje. Osvedčený právny stav nemôže byť v exekúcii (v zásade) prehodnotený. Výnimku predstavujú napríklad situácie uvedené v § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku, avšak v prejednávanej príhode neboli naplnené podmienky pre aplikáciu daného ustanovenia. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že exekučný súd nesmie prehodnotiť, že vymáhaná pohľadávka vznikla.

20. Súd ďalej v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie uvádza, že tvrdeniu povinného o tom, že žiadnu zmluvu s oprávneným neuzavrel a žiadne peniaze si od neho nepožičal odporuje skutočnosť, že povinný do doby než sa dostal do omeškania s úhradou splátky úveru o viac ako tri mesiace dobrovoľne a preukázateľne splácal poskytnutý úver na účet oprávneného v súlade s predmetnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere, pričom výška jednotlivých splátok predstavovala sumu 49,43 eur, ktorá zodpovedá dohodnutej splátke istiny úveru vo výške 25 eur, splátke úroku vo výške 12,97 eur a čiastke mesačného poisťného (poistenie schopnosti splácať úver) vo výške 11,46 eur, ktorú sa povinný zaviazal uhrádzať oprávnenému spolu s mesačnou splátkou úveru. Túto skutočnosť má súd

za preukázanú na základe predloženého dokumentu, ktorý obsahuje prehľad splácania dlhu zo strany povinného. Vyššie uvedené vyplýva aj z odôvodnenia exekučného titulu, v ktorom rozhodcovský súd uviedol, že povinný (žalovaný) ku dňu podania žaloby zaplatil oprávnenému (žalobcovi) za úver sumu 593,16 eur.

21. Zastavenie exekúcie, má byť výsledkom porušenia ktoréhokoľvek z princípov exekučného konania na základe dôvodov výslovne uvedených v zákone. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal súdu ani jeden dôvod, pre ktorý by mal súd návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyhovieť a exekúciu voči povinnému zastaviť. Súd po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie ako aj listinných dôkazov dospel k záveru, že návrh povinného je v celom rozsahu nedôvodný. Exekučný poriadok presne vymenúva dôvody, kedy je možné zastavenie exekúcie súdom. Povinný teda nepreukázal, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, takisto nepreukázal zrušenie exekučného titulu, zároveň nepreukázal existenciu iných skutočností, ktoré by bránili vymáhateľnosti exekučného titulu. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh podal. Exekúcia je voči povinnému vedená dôvodne, povinný si povinnosť uloženú v exekučnom titule voči oprávnenému dobrovoľne nesplnil a zároveň neunesol dôkazné bremeno a neuviedol dôvod pre ktorý by súd mal návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyhovieť a exekúciu voči povinnému zastaviť. Na základe vyššie uvedených skutočností súd rozhodol, tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia a návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto uznesenia.

22. Podľa § 195 Exekučného poriadku, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

23. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

24. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

25. Podľa § 199e prvá veta Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene.

26. Podľa § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky č. 655/2004 Z. z., Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „Vyhláška“), odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

27. Podľa § 10 ods. 2 Vyhlášky o odmenách advokátov, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

28. Oprávnený si vo svojom vyjadrení k návrhu na zastavenie exekúcie uplatnil nárok na náhradu trov exekučného konania vo výške 111, 74 EUR. Súd priznal oprávnenému uplatnený nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, s prihliadnutím na skutočnosť, že oprávnený bol v časti exekučného konania o návrhu na zastavenie exekúcie v celom rozsahu úspešný, keďže nedošlo zastaveniu a ani k čiastočnému zastaveniu prebiehajúcej exekúcie súdom.

29. Súd priznal oprávnenému náhradu účelne uplatnených trov konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia a vyjadrenie sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Súd vychádzal z tarifnej hodnoty veci vo výške 1.412,76 eur, pričom výška odmeny za jeden úkon právnej služby v exekučnom konaní predstavuje polovicu základnej sadzby tarifnej odmeny, t. j. sumu 35,69 eur). Celkové trovy oprávneného činia sumu 111,74 eur /2 úkony právnej služby dokopy vo výške 71,38 eur + režijný paušál za rok 2021 vo výške 21,74 eur (2 x 10,87 eur) + DPH/. Súd uvedené trovy právneho zastúpenia oprávneného považoval za preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré mu vznikli v súvislosti s prevzatím právneho zastúpenia a návrhom povinného na zastavenie exekúcie a preto o ich náhrade rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto uznesenia.

30. Trovy konania, ktoré boli oprávnenému priznané týmto rozhodnutím, budú od povinného vymáhané na základe dodatku k povereniu v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku na vykonanie exekúcie, vydanom po právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.